

Harghita a alcătuit un colaj din evenimentele cele mai semnificative ale nunții țărănești. Ansamblul „Chemătorii” din Deda, județul Mureș, a izolat unul dintre momentele aceluiași obicei, oferind un spectacol extrem de dinamic, întemeiat pe o cunoaștere de esență a fenomenului. Trofeul „Cîntecele Oltului” l-a obținut ansamblul „Cununa de grîu” din Comana de Jos, județul Brașov. Este vorba despre un obicei care marchează sfîrșitul secerișului: o cunună de grîu este oferită celui mai harnic gospodar. Formația este alcătuită din membri ai cooperativei, mecanizatori, cadre didactice, studenți, elevi. Pentru unii dintre ei, „Cununa de grîu” și-a păstrat sensul ei concret — de rod al pămîntului. Pentru alții, ea este simbolul împlinirii prin muncă, un semn al sensului vieții. Toți, laolaltă, au găsit modalitățile de expresie artistică prin care acest mesaj a fost transmis spectatorilor.

Dar poate că spectacolul cel mai interesant, dintre multe spectacole foarte interesante pe care le-am văzut, anul acesta, la „Cîntecele Oltului”, a fost cel al dezbaterilor din atelierul metodic al Festivalului. Gîndit ca un mod de cronică în dialog, dialog care-l cuprindea, deopotrivă, pe creatori, interpreți, specialiști și publicul, acest atelier metodic a izbutit să facă din problema valorificării scenice a folclorului o problemă personală pentru toți cei care s-au aflat în zilele acelea de început de august în sala Casei de cultură din Călimănești.

Pentru spectatori, dezbaterile au fost pasionante, pentru că, prin ele, și cu ajutorul lor, au învățat să privească, să asculte și să înțeleagă altfel un gen de spectacol care, pînă la această experiență, era receptat doar pe latura divertismentului.

Tradiția Festivalului a reușit să impună, să statornicească și o serie de alte manifestări (simpozionul organizat de Biblioteca județeană — „Cultura populară a Văii Oltului — expresie a continuității și unității spirituale a poporului român”, expoziții documentare și de carte, Parada portului popular, sărbătoarea folclorică din Ostrov, concursul „Frumoasa Oltului”, devenit, anul acesta, un eveniment artistic în care disponibilitatea organizatorilor s-a împletit în mod fericit cu spiritul de performanță al concurenților), izbutind să construiască, de-a lungul celor trei zile, o atmosferă de sărbătoare a muncii, a artei, a frumuseții.

Prin stimularea ansamblurilor folclorice în abordarea unui gen de spectacol care îmbină cercetarea folclorului și gîndirea artistică, prin dezbaterile care îmbogățesc experiența metodică a cadrelor artistice în transpunerea scenică a folclorului, Festivalul își împlinește menirea de a contribui la propulsarea pe o treaptă superioară a mișcării artistice de amatori.

Magdalena Boiangiu

Slănic-Prahova

Festivalul interjudețean al teatrelor populare

În intervalul de timp cuprins între 22 iulie și 6 august, dar numai în zilele de sîmbătă și duminică, s-a desfășurat la Slănic-Prahova a treia ediție a Festivalului interjudețean al teatrelor populare, manifestare înscrisă, cum e și firesc, în amplul program al etapei de masă a „Cîntării României”.

Organizat de Comitetul județean de cultură și educație socialistă Prahova, prin Centrul de îndrumare a creației populare, în colaborare cu Consiliul județean al sindicatelor și sprijinit de A.T.M. — care a asigurat participarea unor actori, regizori, critici de teatru la spectacolele prezentate și la discuțiile care au avut loc — festivalul acesta reunește o dată

pe an colectivele teatrelor populare, prilejuind nu numai un moment festiv celor aflați în stațiunea prahoveană, ci și o rodnică întîlnire de lucru pentru artiștii amatori; nu numai o paradă a celor mai izbutite spectacole ale teatrelor populare, ci și una dintre atît de utilele întîlniri ale profesioniștilor scenei cu entuziaștii slujitori ai celor mai evaluate echipe de interpreți amatori. De trei ori succesiv, la sfîrșitul săptămînilor cuprinse între 22 iulie și 6 august, pe scena Casei de Cultură din Slănic, au fost prezente zece teatre populare și au e lipsit de interes să trecem în revistă programul Festivalului. Iată-l:

— Teatrul popular din Mediaș: *Căsnicia nu-i o joacă* de I. D. Șerban. (Regia și scenografia: Florica Ponciu).

— Teatrul popular din Cîmpina: *Cu cine mă bat?* de Aurel Sorin. (Regia și scenografia: Radu Dumitrescu).

— Teatrul popular din Caracal: *Idee* de Petre Bărbulescu. (Regia și scenografia: Nae G. Mazilu).

— Teatrul popular din Plopieni: *Coamoara* de Aurel Ifrim. (Regia și scenografia: Nicolae Spudercă).

— Teatrul popular din Rîmnicu-Vîlcea: *D-ale carnavalului* de I. L. Caragiale. (Re-

gia: Mircea Cornișteanu, scenografia: Vasile Buz).

— Teatrul popular din Suceava: *Viața unei femei* de Aurel Baranga. (Regia și scenografia: Eugen Traian Bordsan).

— Teatrul popular din Focșani: *Năpasta* de I. L. Caragiale. (Regia și scenografia: V. Onesciuc-Cernăuțeanu).

— Teatrul popular din Giurgiu: *Moartea lui Vlad Țepeș* de Dan Tărbilă. (Regia și scenografia: Ion Simionescu).

— Teatrul popular din Deva: *Piticul din grădina de vară* de D. R. Popescu. (Regia și scenografia: Mihai Lungeanu).

— Teatrul popular din Slănic-Moldova: *Sosesc diseară* de Tudor Mușatescu. (Regia și scenografia: Paul Sireteanu).

După cum se poate observa, teatrele populare au prezentat un program ambițios (cu câteva excepții) și exigent. Trebuie subliniată prezența unor lucrări dramatice contemporane valoroase, ca *Piticul din grădina de vară*, *Moartea lui Vlad Țepeș*, *Viața unei femei*, ca și a pieselor clasice *Năpasta* și *D-ale carnavalului*, alături de care nu prea au apărut în lumină favorabilă comedia *Căsnicia nu-i o joacă* și schița dramatică *Idee*. Locul acestora din urmă putea fi luat de piese mai noi, intrate recent în circuitul repertoriilor. Vom reveni, cu prilejul analizei programelor de activitate ale teatrelor populare. Preponderente fiind, însă, piesele de calitate, se poate aprecia că repertoriul festivalului a fost corespunzător, că piesele alese nu au constituit obstacole de netrecut pentru interpretii amatori, ci, dimpotrivă, că prejudecata după care teatrele populare trebuie să-și aleagă repertoriul după alte criterii de exigență decît teatrele profesioniste este depășită.

S-a putut vedea că prezența artiștilor profesioniști printre artiștii amatori dă rezultate dintre cele mai bune și nu înțiplător spectacolele regizorilor Mircea Cornișteanu, Ion Simionescu, Mihai Lungeanu, Eugen Traian Bordsan sau ale actorilor Radu Dumitrescu și Nae G. Mazilu s-au numărat printre cele mai bune. Dacă, în majoritatea cazurilor, regia spectacolelor a fost încredințată artiștilor profesioniști, într-un singur caz scenografia a fost semnată de un scenograf de profesie: Vasile Buz. A fost evident că se impune o mai largă participare a pictorilor scenografi profesioniști la sprîjinirea mișcării artistice amatoare.

Festivalul interjudețean al teatrelor populare, de la Slănic-Prahova, intrat în tradiția artiștilor amatori, a constituit un moment important al etapei de masă a Festivalului național „Cîntarea României” și avem toate temeiurile să așteptăm de la viitoarele ediții spectacole de și mai înaltă valoare artistică.

V. Munteanu

„Idee” de Petre Bărbulescu, Teatrul popular din Caracal.

„Cu cine mă bat” de Aurel Storin, Teatrul popular din Cîmpina.

